

Arrest

nr. 115 714 van 16 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X X, X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 8 mei 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 april 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 1 oktober 2013.

Gelet op de beschikking van 14 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. HUGET, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekende partijen werden, nadat ze een asielaanvraag hadden ingediend bij de Belgische autoriteiten, overgedragen aan Frankrijk, waar zij op 8 augustus 2011 reeds een asielaanvraag indienden.

Op 27 oktober 2011 dienden zij een tweede asielaanvraag in, in België. België verzocht Frankrijk om de terugname van de verzoekende partijen en de Franse autoriteiten stemden op 23 november 2011 in met het terugnameverzoek.

Op 20 februari 2012 werden ten aanzien van de verzoekende partijen een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 *quater*) genomen. Tegen deze beslissingen dienden de verzoekende partijen een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arresten met nummers 82 926 en 82 927 verwierp de Raad het beroep van de verzoekende partijen.

Op 17 juli 2012 dienden zij een derde asielaanvraag in.

Op 29 augustus 2012 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing dienden de verzoekende partijen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 19 september 2012 werd ten aanzien van de verzoekende partijen een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker genomen.

Bij arrest met nummer 99 941 van 27 maart 2013 werd het beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2012, verworpen.

Op 9 april 2013 werd nogmaals een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker ten aanzien van verzoekers genomen. Dit zijn thans de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad stelt het gebrek aan belang bij voorliggend beroep vast.

Er dient op gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet middels een beschikking aan de partijen de grond meegegeed werd waarop de kamervoorzitter zich steunt om vast te stellen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt in de beschikking van 16 september 2013 het volgende gesteld:

“Het beroep is gericht tegen herhaalde bevelen om het grondgebied te verlaten.

In de mate waarin de verzoekende partijen de schending aanvoeren van de artikelen 28 en 29 van het Kinderrechtenverdrag, dient te worden opgemerkt dat voornoemde bepalingen wat de geest, de inhoud en de bewoordingen ervan betreft, op zichzelf niet volstaan om toepasbaar te zijn zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is. Deze verdragsbepalingen zijn geen duidelijke en juridisch volledige bepalingen die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een strikt omschreven plicht om op een welbepaalde wijze te handelen, oplegt. Aan deze bepalingen moet derhalve een directe werking worden ontzegd. De verzoekende partijen kunnen de rechtstreekse schending van de artikelen 28 en 29 van het Kinderrechtenverdrag daarom niet dienstig inroepen.

Het overige en verdere betoog van de verzoekende partijen doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.”

Op 1 oktober 2013 dienen de verzoekende partijen een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 5 december 2013 alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd worden te reageren op de in de beschikking van 16 september 2013 opgenomen grond, geven de verzoekende partijen aan dat zij zich wensen te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Het is duidelijk dat, indien de verzoekende partijen een vraag tot horen indienen en zo kenbaar maken dat zij het niet eens zijn met de beschikking, maar zich ter terechtzitting beperken tot het zich gedragen naar de wijsheid van de Raad, zij op deze manier niet aannemelijk maken dat de beschikking onterecht werd genomen.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring zijn gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend dertien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU